

SAM II - 2019

કોર્સ - ૪

વિષય : ગુજરાતી

Date:-

PART - A.

2/1/2

15/4

1	A	નિરર્થક	21	C	પાંચ
2	B	અસંગત	22	B	નિખિલરાય
3	C	નિયમિત	23	A	બંધાના
4	C	સંસ્કાર	24	C	વર્ષાતરુ
5	B	આવરણ	25	A	બારડોલીની
6	A	સ્વાજન	26	A	પ્રીતિ
7	C	કારીગરી	27	B	બળવું
8	B	કરકસર કરી મુવવું	28	C	ગાંધીમુન
9	B	સંગત થવું	29	A	ફૂલો
10	A	સંગત થવો	30	C	સરકારનું
11	A	નવાકા	31	A	નિજ સેતાવાને
12	B	નજાકા	32	A	સંવિધાન
13	B	નીરસ	33	C	લીલાં
14	C	ગામેગામે	34	C	મરમદી
15	C	પ્રાસંગિક ચિત્રકલ	35	B	શુક્રિમળી
16	A	સાદું વાક્ય	36	A	સંગત
17	A	સંકુલ વાક્ય	37	A	આઈ
18	C	સંયુક્ત વાક્ય	38	B	પાળી
19	A	ત્રિલોક	39	C	ભજન
20	B	દુન્યુસમાસ	40	B	તીર્થ

PART-B

કુલ ગુણ- 40

પુ.૧ નીચેનામાંથી ગમે તે પાંચ પ્રશ્નોના મુદ્દાસર ઉત્તર લખો. (10)

(1) ગામમાં શી આફત આવી પડી ?
 → એક તોફાની મદમસ્ત સાઠે સખડતા-સખડતા ગામમાં આવી પહોંચ્યાં. એને જોઈને સોમાડામાં જતાં કોર પાછાં ફરતા નાહું, પણ મુવ લઈને નાસતાં, સીમમાં જતાં લોકો પણ એ રસ્તે ન જતાં. દિવસે દિવસે સાંકળો ફેર વધતી ગયો. સાઠે સીમનો પાક બગાડી નાખતો. પણ કોઈ ચુંકે વ્યાં કરી શકતું નહિ. ગામમાં આ આફત આવી પડી હતી.

(2) જવા વર્ષ લેખક કયા કયા સંકલ્પ કરે છે ?

→ જવા વર્ષ લેખક નીચેના સંકલ્પ કરે છે.

(1) આજથી આખું વર્ષ વહેલાં લોકવું.

(2) હવેથી નિયમિત નોંધપોથી રાખવી.

(3) કદી વ્યાં ન પાવી.

(4) આજ પછી કસરત ન કરી હોય તે દિવસે જમવું નહીં.

(5) હંમેશાં દોઢ કલાક કાંતવું.

(6) મળ કલાક વાંચવું, વાંચવું ને વાંચવું જ.

(7) શેજ વીજાનો એક એક સ્ટાક મોઢે કરવો.

(8) પાઠપાઠનો વ્યવસ્થિત હિસાબ રાખવો.

(3) જંગમોહનદાસના ગાથો કેવું સંકેર આવી પડ્યું ?

→ જંગમોહનદાસ સટ્ટાનો વેપાર કરતા હતા. વેપારમાં તેમને ભયંકર ફટકા પડ્યાં. એમને પોતાના બંગલો મોરશગાડી એમને દારની એમનેક કોમળી વસ્તુઓ વેચી નાખવી પડી. એમની સંપત્તિ, વૈભવ, માન, સ્થાન બધું જ માલીના શેલાની માઈક મુવનમાંથી વહી ગયું.

(4) ગાડામાં લાદેલા વાંસ પર ગાડાવાળા શા મારે સૂઈ ગયો ?

→ આખાં દિવસ જંગલમાં વાંસ કાપીને ગામડિયો ઘાડી ગયો હતો. રાતનો ઠંડો પહોર હતો. ગાડું હાંકતા હાંકતા

ગાડાવાળાને કોઈ આવી ગઈ. તેથી લાહેલા વાંસ પસ
લગાવીને સૂઈ ગયો.

(5) જયદેવકાકા માતૃલાષા વિશે શું કહે છે?

→ જયદેવકાકા માતૃલાષા વિશે કહે છે કે

→ આપણને વિચારો માતૃલાષામાં જ આવે છે.

→ આપણને જામણું પણ માતૃલાષામાં જ આવે છે.

→ માતૃલાષા હૈયું છે જે તરત હોડે આવે છે.

→ હાથ કરતાં પણ ઇર્ધુ હાથવગી માતૃલાષા છે.

(6) મુંબઈના પરાંઓના લોકો કેવી રીતે મળવા મથ છે?

→ મુંબઈના પરાંઓના લોકો સવિવારની સવારે એકબીજાને

દોર મળવા મથ, એવો આગલખ્યા પણ પરાંઓનો

કાયદો જ છે અને તે વેશપલટો કરીને જ્યુ. ચેર

પાટલૂન પહેરનારા ઘોનિયું પહેરે, ઘોનિયું પહેરનારા

ચુડદાર સુરવાલ ચડાવે, સુરવાલ પહેરનારા અરધું

પાટલૂન પહેરે. રોપીને બહેને હેર અને હેરવાળા સાકાળાં.

સાકાળા બેઠાડે માથે. પતિ-પત્ની સમૈડે મથ છે. પત્ની

માટે વેશપલટો કરી ગાળાતી નથી.

પુ.ર નીમીનાઆંથી ઠામે તે ચાર પુષ્કાંના ગુફાસર ઉત્તર લખો. (8)

(1) દુઃખો વિશે કવિ શું કહે છે?

→ દુઃખો વિશે કવિ કહે છે કે દર વખતે દુઃખો આવી

પડે તો તેનાથી આપણે શું કામ હારી જ્યુ. [હવે તો

હિંમતથી આપણે દુઃખોને પરાજિત કરવાની શરૂઆત

કરીએ.

(2) વિદાયની આગલી રાતે વડીલો કવિ લાગળી અનુભવે છે

→ વિદાયની આગલી રાતે વડીલોનો મનમાં સ્વજનોના

થનારા વિરહનું દુઃખ હતું. પુત્રો, પુત્રવધૂઓ અને તેમનાં

ગાળકોની સાથે આનંદ માળી રહેલા વડીલો મારે

મિલનની આ છેલ્લી રાત હતી. બીજે દિવસે તેમના સતીનો

પોનાના પરિવાર સાથે વેદાયે જવાના હતાં જેથી દોર

ધ્યાલી થઈ જવાનું હતું. હવે સુમસાગ દરમાં એકાંકી

(3) 'અવસરના તોરણિયા' દ્વારા કવિ શું કહે છે ?
 → 'અવસરના તોરણિયા' દ્વારા કવિ કહે છે કે તમે હયાતો હતા ભરીને આવો. અહીં તો લાખેલી લાગલીઓ સદાય લહેરાતી હોય છે. આવો વહાલભર્યા લહાવો જીવનમાં આવ્યા છે તો એનો આનંદ જેવો સૂરોય એટલો સૂરો લેવા કહે છે. અસ્પર્શસ્પર્શના હયાતો ઊભરાતી લાગણીને વહેંચી લેવાનું કહે છે.

(4) સુદામાના આગમનની શોકીલ્લા પર શી અસર થઈ ?
 → સુદામાના આગમનના સમાચાર દાસીએ આપ્યા કે તરત જ શોકીલ્લા 'હં હં' કરતા સડવા ઊભા થયા અને ધીર તરફ દોડ્યા. પગમાં ઓઝડી પહેરવા શોકાયો નાહી દોડતા દોડતા લેમનું ખીનાબેર પગમાં ભરાઈ જતું હતું. લેમના હયાતો ધૂળ આનંદ હતો. દોડવાથી શ્વાસ અડતા હતા. ક્યારેક લેમના જમીન પર ઢળી પડે છે ફરીથી ઊઠી થાય છે. મિત્રને મળવામાં થતા વિલંબની એક પણ લેમને જુગ જેવી લાગે છે.

(5) 'દાડતર' કાવ્યના અંતે કવિ શાબ્દો મુખ્યે કઈ ભાવના વ્યક્ત કરે છે ?
 → 'દાડતર' કાવ્યના અંતે કવિ વરદ-લીલ જેવી શાબ્દોની મંગલકથા અને દાડતર-પુથા ચિરસ્થાયી રહે એવી ભાવના સાથે શાબ્દો મુખ્યે આદર અને પ્રેમ વ્યક્ત કરે છે.

પ્ર:3

(અ) નીચેનામાંથી ગમે તે એક રૂઝનોંધ લખો. (3)

(1) અંજન ૦ - અંજન તોડાની છે. તેના પિતાનું નામ નિખિલરાય અને મહેનનું નામ કિન્નરી છે. અંજનના અભ્યાસપંડમાં બધી જ વસ્તુઓ અસ્પર્શસ્પર્શ મૂકેલી છે. અંજનને ભાળવા કરતાં અન્ય પ્રવૃત્તિઓમાં વધારે રસ છે. તે લાલ રંગમાં વાદળી રંગ મેળવવાથી અંજનને રંગ થાય તેની ખાતરી કરવા માય છે. તેમજ પરથી લાલ શાહીનો ખાડો ઢોળાતાં તેમાં ભૂરી શાહી ભેળવે છે જેથી તેના હાથ અને કપડાં પરકાય છે. આ કાલે મોઈ નિખિલરાય ગુસ્સે થાય છે. દરેક

વિષય ગોપ્યતામાં તેના સમય પૂરો થઈ જાય છે. સમવાના સમય ગળતી બધી અંકનને તેના પિતા તેનું અંગમનું કામ કરતા સતત રોકતા રહે છે અને વઢે છે અંકન પાસેથી પેડું ભગરડા લખોરા જ્યાં સાધનો લઈ લે છે તેથી તેના મુવનનો આનંદ મરી જાય છે અંકનને ભાગવામાં દયાન રહેતું નથી. શાળાના શિક્ષકો પણ પહેલા નંબરની કોઈ છે તેવું જણાવે છે. તે કોઈને કોઈ અડધલા કરતા રહે છે. પિતાની બીકથી તે બિચાર પડી જાય છે પણ અંકન માને છે કે તે તડકામાં ધૂબ કૂદો એટલે તેને તાવ અડયા છે. ભાસ્કરકાકા નિધિલરાયને અંકન વિશે સમભવે છે. અંકનમાં બુદ્ધિ છે શક્તિ છે તેને સાચો માગે જ્યાં દો : તે કોલસામાંથી સાકર શોધે છે તો જગને કંઈ નવું અજવાળું આપશે. નિધિલરાય અંકનને અકડા સમવા જ્યાં દેવાની છૂટ આપતા તે આનંદમાં આવી જાય છે.

(૨) દરિહાકાકા ~ દરિહાકાકા, કરેલ અને ચતુર માણસ છે. તેમને લગ્નમાં જવાના ધૂબ શોખ છે. તેઓ 'વરના બાપ' ની જેમ મનમાં કુઆબ કરે છે. મનેયા અને જતલસરના સ્ટેશને આ વિનાના રાખે છે. તેથી તેમની મરકરી કરવાનું વિચારે છે. લગ્નમાં નાણાવિષયક જવાબદારી તેમણે ઉપાડી લીધી હતી. તેમના સ્વભાવમાં કુરકસરના ગુણ છે. સોયારીની થેલી પણ તેમના હાથમાં છે. સ્ત્રીઓ ગીતમાં તેમની મમક કરે છે તેમને ધૂબ ગમે છે. મનેયાઓ તેમને ગોદલાં ગોદડાં વિના રાખવાની ચુકિત કરે છે. દરિહાકાકા જ્યારે શાનના તોળ વાગે મનેયાઓ ગયા ત્યારે બધા જ મનેયાઓ પાગરણ વીલીને સૂતા હતી. ત્યારે દરિહાકાકાએ મનેયાઓની ચાલ સમજી ગયા. તેમણે પણ કુતરુ કુરકયું હોય અને હડકવા ક્રિડયા હોય તેમ ભગરડા ચાલુ કરી. મનેયાઓ ડરી ગયા અને બધા જ ગોદડાં દરિહાકાકાને આઠાડી દીધાં. તેઓ શોનિથી ઉઠ્યા. આ રીતે મનેયા હેરાન કરવાની ચુકિત કરે છે તેમાંથી છટકી જાય છે.

(3) नीचेनी वाक्यो कोल कोल छे अने कोन के छे (3)
ले लथो -

(1) 'पुरुषधी न जन रे के म बनाय ।'

→ बाँदा - रथभुन

(2) "बाँदा के रहनेवाले ?"

→ लाला - पहडीने

(3) 'हं बाँदा अमे को तारे कुं काम न रमकुं ।'

→ अकन - किन्नरीने

(4) नीचेनुं काव्य वांसी मुखाना कितर लथो - (4)

(1) इवि कुं जनवा हरिछे छे ।

→ इवि मानव - हीपड जनवा हरिछे छे ।

(2) इवि जवन कथान जनी कुं करवा हरिछे छे ।

→ इवि जवन कथान जनी जगतना कोछे कुं
अजवाकुं करी अवेकनाने सह जनवावानुं हरिछे छे ।

(3) जगतमां कुछे जागत अवेकनार पदिना जय छे ।

→ जगतमां वेर, कर, हिंसा अने असूया जागत
अवेकनार पदिना जय छे ।

(4) इवि कुछे कुछे जागतानुं अजवाकुं करवा चाह छे ।

→ इवि सत्य, अहिंसा, बलि अने त्यागनुं अजवाकुं
करवा चाह छे ।

पु. 8

(अ) गिनंद लथो - (गम ले अवेकुं) (7)

(1) भारी प्रिय तहेवार

प्रस्तावना - आपणा तहेवार - तहेवारनुं महत्व -
उजवाली - तहेवार प्रिय होवानुं कारण - अपराहार

(2) वसंततंडुल
पुस्तकावना - वसंतनी वलव - वसंतनुं वातावरण -
वसंतनी मानवश्रुवन पर अक्षर - उचिष्मानी प्रियतंडुल -
उपसंहार

(3) अक्षर परल
पुस्तकावना - आणयल अने अलथास - अणजहीनी
लडतमां - अणपंड लारतना शिल्पी - अन्य विशेषतायां
उपसंहार

(म) नीचेनामांथी जमे त जे विचारविस्तार लयो. 5

(1) विपत पडना वलप्रिये, वलणे विपत न आय;
विपत उद्यम डीजिये, उद्यम विपतने पाय.

→ श्रुवनमां विपति आव ता अनेाथी भुंजयुं महि.
भुंजयाथी विपति हर यती नथी. विपतिमां पुरुषार्थ
करवा भेद्ये पुरुषार्थ व विपतिने हर करे छ.

आलसना श्रुवनमां आपतिष्यो ना आव्या व
करे. अस्तना समयमां कोछे आलस हिमन हारवी भेद्ये
नथी. सुभ अने दुःख अने ता श्रुवन आवे आयमी भेद्येसा
छे कोछेन आयमी सुभ नथी होनु ता कोछेन आयमी
दुःख नथी होनु. अने अने हंशेसा अेड यही अेड आवतां
रहे छे. आरे लागे आलस दुःखमां लागी पडता होय छे.
अरेल दुःख आवे तयारे अनेने मळळम रापी नेने
हर करवाना अनेने त समय शांतिथी पसार करवा
भेद्ये उद्यम महंनत करवाथी व दुःख हर पाय छे.
नेना शंखलां करवाथी ता दुःख वयारे आरे लागे छे.
मक्षी

(2) अेडल हाता हात व, अेडल ऊऊत वणे,
अेडल जगनिंदा सह, अे वीरिनी संग.

→ व लोडो अेडला हाथ हात आवे छे. अेडला व,
थेद्येमां ऊऊत छे. आया जगतनी निंदा भुंजागाड
सह छे अेवा वीरिनी संग करवा भेद्ये.

જે લોકો દાન કરે છે તે બીજાને ખેલવા પાત્ર હતો નથી, આવા યોદ્ધા યુદ્ધમાં, કુચાર્ય, પાછા પડતા નથી. તે અંત, સુધી ઝગમગ છે. જે લોકો આવા જગતની નિંદા ગુનાગોદ સહન કરે છે. તે કામમાં પાછા પડતા નથી. આવા વીરોની સોબત કુરવી મેદિયે.

ઇતિહાસમાં આવા અનેક વીરો થઈ ગયા છે. દાનવીર તરીકે કાળિંડુ નામ અમર થયું છે તે યુદ્ધવીર તરીકે અનુનનું, સૌનો જગતનિંદા સહન કરીને સમાજને સાચા, શહ બીધે છે. અરેલ આપણે આવા વીરોને જીવનમાં શાદ કરી અનુસરવું મેદિયે.

(૩) દક્ષિર અલ્લા શાહે ગુરુ, શાહે કહો સ્ત્રી રામ, માલિક સબકા એક હૈ, અલગ-અલગ હૈ નામ.

રામ કહો, રહીમ કહો, દક્ષિર કહો હું અલ્લા કહો, બધા જ ભગવાન એક છે... નામ રૂપ કૃષ્ણ, અંત તો હૈમનું હૈમ હૈય' નરસિંહ મહાનાની, આ પંક્તિ આપણને બધા જ દક્ષિર એક છે. તેવા શહેરો આપે છે.

જે વ્યક્તિને જે નામમાં સુધ્યા હૈય તે નામનું, રાજ, ભય તે કરી શકે છે. બધા જ નદીઓ છોલે જેમ સાગરમાં ભળી ભય છે. તેમ બધાં જ નામો અંત તો એક જ દક્ષિરને મહોય છે.

હરિ તારાં છે હમર નામ, કયે નામ લખવી કંકાતરી ।

રામ, કૃષ્ણ, પથગંભર, દક્ષિ, ગુરુ, જરથુસ્ત્ર-આ બધા જ બુહના જ સ્વરૂપો છે. નમ શાશ્વના પ્રાર્થના કોઈ પણ સમજ કરી એ દક્ષિર સુધી મહોયવાની છે. એમાં નામ સિવાય કંઈ જ કૂદામણું નથી.

પટેલ વિનિમાલન એન.
ડી.એન. હાઈસ્કૂલ, આણંદ